

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๔๕๘ (พ.ศ. ๒๕๖๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

เรื่อง ยกเลิกมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ถุงมือสำหรับการตรวจโรคชนิดใช้ครั้งเดียว

เล่ม ๑ : เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยาห้องหรือสารละลายยา

และกำหนดมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ถุงมือสำหรับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ชนิดใช้ครั้งเดียว

เล่ม ๑ : เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยาห้องหรือสารละลายยา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือสำหรับการตรวจโรคชนิดใช้ครั้งเดียว เล่ม ๑ : เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยาห้องหรือสารละลายยา มาตราฐานเลขที่ มอก. 1056 เล่ม 1 - 2548

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือสำหรับการตรวจโรคชนิดใช้ครั้งเดียว และกำหนดมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือสำหรับการตรวจโรคชนิดใช้ครั้งเดียว เล่ม ๑ : เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยาห้องหรือสารละลายยา ลงวันที่ ๓๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และออกประกาศกำหนดมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือสำหรับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ชนิดใช้ครั้งเดียว เล่ม ๑ : เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยาห้องหรือสารละลายยา มอก. 1056 เล่ม 1 - 2556 ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลเมื่อพ้นกำหนด ๒๗๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ประเสริฐ บุญชัยสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ถุงมือสำหรับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์

ชนิดใช้ครั้งเดียว

เล่ม 1 : เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยางหรือสารละลายยาง

คำเตือน- บุคลากรที่ใช้มาตรฐานฉบับนี้ควรมีความคุ้นเคยกับการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ มาตรฐานฉบับนี้ ไม่ระบุถึงปัญหาด้านความปลอดภัยในการใช้ทั้งหมด (ถ้ามี) ดังนั้นผู้ใช้งานต้องกำหนดข้อปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตามความเหมาะสม และถูกสุขอนามัย เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในการใช้งานต่างๆ

1. ขอบข่าย

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ระบุข้อกำหนดของถุงมือยางสำหรับการตรวจ และการทำหัดทดสอบเพื่อวินิจฉัยหรือรักษา ทั้งชนิดที่บรรจุแบบปราศจากเชื้อและชนิดที่บรรจุแบบไม่ปราศจากเชื้อ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนข้าม (cross-contamination) ระหว่างผู้ป่วยและผู้ใช้ รวมถึงถุงมือยางที่ใช้หินเจ็บวัสดุทางการแพทย์ที่ปนเปื้อน ซึ่งอาจมีลักษณะพิเศษ หรือผ้าไม่เรียบทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเล่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับสมรรถนะการใช้งาน และความปลอดภัยของถุงมือยางสำหรับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ แต่ไม่รวมถึงวิธีใช้ถุงมืออย่างเหมาะสม และปลอดภัย ขั้นตอนการทำให้ปราศจากเชื้อ ขั้นตอนการขนส่ง ขั้นตอนการบรรจุ และการเก็บรักษา

2. เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิงต่อไปนี้เป็นต้องใช้ร่วมกับมาตรฐานนี้ กรณีที่เอกสารอ้างอิงระบุว่าที่ประการใดใช้ก็ให้ใช้เฉพาะฉบับที่ระบุ หากไม่ได้ระบุว่าที่ประการใดให้ใช้ฉบับล่าสุด (รวมทั้งฉบับที่มีการแก้ไข)

ISO 37, Rubber, vulcanized or thermoplastic - Determination of tensile stress - strain properties

ISO 188, Rubber, vulcanized or thermoplastic - Accelerated ageing and heat resistance tests

มอก.465 เล่ม 1 วิธีการชักตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบลักษณะเชิงคุณภาพ เล่ม 1 แบบแผนการชักตัวอย่างระบุโดยขีดจำกัดคุณภาพที่ยอมรับ (AQL) เพื่อการตรวจสอบรุ่นต่อรุ่น

มอก.1056 เล่ม 1-2556

ISO 11193 – 1 : 2008

Amendment 1 (2012)

มอก.2395 (ทุกเล่ม) การประเมินทางชีวภาพของเครื่องมือแพทย์

ISO 15223, Medical devices - Symbols to be used with medical devices labels, labelling and information to be supplied

ISO 23529, Rubber – General procedures for preparing and conditioning test pieces for physical test methods

3. ประเภท และลักษณะ

3.1 ทั่วไป

ถุงมือแบ่งออกเป็นประเภท และลักษณะ ตามข้อ 3.2 และข้อ 3.3

3.2 ประเภท

แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ประเภท 1 ทำจากน้ำยางธรรมชาติ (natural rubber latex)

ข. ประเภท 2 ทำจากน้ำยางในไทรล์ (nitrile rubber latex) น้ำยางพอลิคลอโรพ्रีน (polychloroprene rubber latex) สารละลายยางสไตรีน-บิวทาไคอีน (styrene-butadiene rubber solution) อิมัลชันของยาง สไตรีน-บิวทาไคอีน (styrene-butadiene rubber emulsion) หรือสารละลายเทอร์มอพลาสติก-อิล่าสโ拓เมอร์ (thermoplastic-elastomer solution)

3.3 ลักษณะ

แบ่งตามลักษณะผิวเป็น 4 ชนิด คือ

ก. ผิวไม่เรียบบางส่วนหรือทึบหมด

ข. ผิวเรียบ

ค. ผิวมีแป้ง

ง. ผิวไม่มีแป้ง

หมายเหตุ 1. ถุงมือผิวมีแป้ง ได้แก่ ถุงมือที่ใช้ผงแป้งเคลือบในกระบวนการผลิต เพื่อความสะดวกในการสวม

ถุงมือ ถุงมือผิวไม่มีแป้ง ได้แก่ ถุงมือที่ผลิตโดยไม่ใช้ผงแป้งเคลือบ

2. ที่ปลายข้อมือของถุงมือ (cuff termination) อาจตัดขอบหรือม้วนขอบ

4. วัสดุ

ถุงมือต้องทำจากยางพาราสมเสร็จของน้ำยางธรรมชาติ หรือน้ำยางในไทรด์ หรือน้ำยางพอลิคลอโรพรีน หรือยางพาราสมเสร็จของสารละลายยางสไตรีน-บิวทະ ไดอีน หรือยางพาราสมเสร็จของอิมัลชันของยางสไตรีน-บิวทະ ไดอีน หรือสารละลายเทอร์มอพลาสติก-อิเล็กโทรเมอร์ เพื่อความสะดวกในการสวมถุงมือ อาจจะต้องผ่านกรรมวิธีการแต่งผิว (surface treatment) การใช้สารหล่อลื่น พงเปี๊ง หรือพอลิเมอร์ โดยต้องเป็นไปตาม มอก.2395 สีที่ใช้ต้องไม่เป็นพิษ และสารใด ๆ ที่ใช้ในกรรมวิธีการแต่งผิว ซึ่งเป็นสารที่ถูกถ่ายโอนได้ ต้องเป็นสารที่คุดซึมได้ทางชีวภาพ (bio-absorbable)

ถุงมือที่ส่งให้ผู้ใช้ต้องเป็นไปตาม มอก.2395 เล่มที่เกี่ยวข้อง ผู้ทำต้องมีข้อมูลแสดงว่าเป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้ต่อผู้ซื้อเมื่อมีการร้องขอ

- หมายเหตุ**
- อาจมีการระบุสารพอลิเมอร์ที่เหมาะสมอื่นๆ ใน มอก. 1056 เล่มต่อไป
 - ผู้สวมถุงมือบางคน เมื่อสวมถุงมือไปประจำหนึ่งอาจเกิดอาการแพ้ต่อยางพาราสมเสร็จบางชนิด (rubber compound) และต้องการถุงมือที่ทำจากสูตรอื่น (alternative formulation)
 - ปริมาณ ไประตีนที่สักด็ใจ ไประตีนที่ก่อให้เกิดอาการแพ้ สารเคมีที่เหลือ เอ็น โคทอกซิน (endotoxin) และพงเปี๊งที่เหลือในถุงมือ อาจนำมาทำหนดใน มอก 1056 เล่มนี้ฉบับต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีทดสอบตามมาตรฐาน ไอ เอส โอ (ISO) ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจมีการทำหนดขึ้น

5. การซักตัวอย่างและการเลือกชิ้นทดสอบ

5.1 การซักตัวอย่าง

เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การซักตัวอย่างและการตรวจสอบถุงมือให้เป็นไปตาม มอก.465 เล่ม 1 โดยระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับสำหรับลักษณะเฉพาะที่กำหนดต้องเป็นไปตามตารางที่ 1

ในการนี้ไม่ทราบขนาดครุ่น ให้ถือว่ามีขนาดครุ่น 35 001 หน่วย ถึง 150 000 หน่วย

ตารางที่ 1 ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับ

(ข้อ 5.1)

ลักษณะเฉพาะ	ระดับการตรวจสอบ	ระดับคุณภาพที่ยอมรับ
มิติ (ความกว้าง ความยาว ความหนา) การร้าวซึมน้ำ	S-2 G-I	4.0 2.5
แรงดึงเมื่อขาดและความยืดเมื่อขาด (ก่อนและหลังบ่มเร่ง)	S-2	4.0

5.2 การเลือกชิ้นทดสอบ

กรณีที่ต้องการชิ้นทดสอบ ให้ตัดจากบริเวณที่เป็นฝ้ามือหรือหลังมือของถุงมือตัวอย่าง

6. คุณลักษณะที่ต้องการ

6.1 มิติ

ความกว้างฝ้ามือและความยาว ให้วัดที่ตำแหน่งต่างๆ ของถุงมือตามรูปที่ 1 และต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2 โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 1

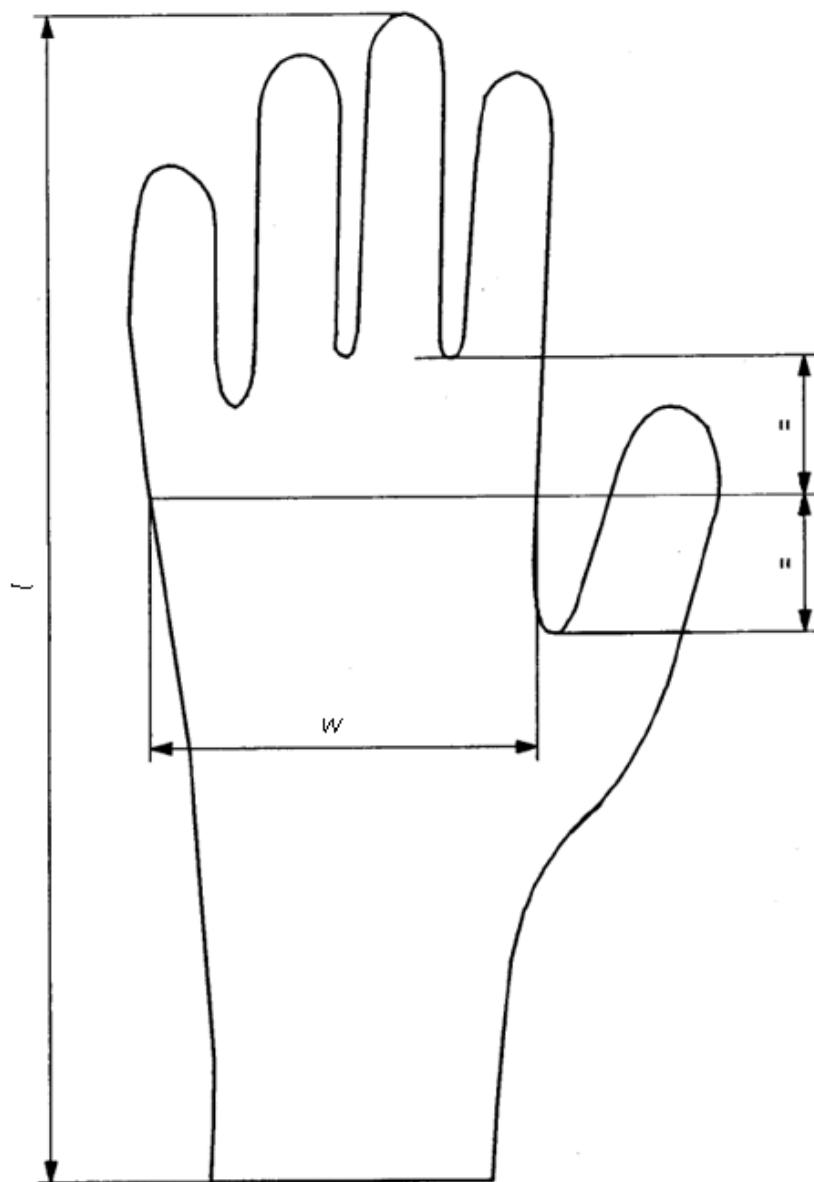
การวัดความยาวของถุงมือให้วัดระยะที่สั้นที่สุดระหว่างปลายนิ้วกลาง และขอบของถุงมือ

การวัดความยาวอาจทำโดยการแขวนถุงมือบนท่อแม่นครอล (mandrel) ที่มีรัศมีส่วนปลาย 5 mm

การวัดความกว้างให้วัดที่แนวกึ่งกลางระหว่างโคนนิ้วซ้าย และโคนนิ้วหัวแม่มือ โดยวางถุงมือลงบนพื้นราบ ความหนาของถุงมือ (ชั้นเดียว) ให้เป็นไปตามมิติที่กำหนดในตารางที่ 2

วิธีวัดความหนาให้เป็นไปตาม ISO 23529 โดยวัดความหนาถุงมือเต็มรูป (intact glove) ทั้ง 2 ชั้น ใช้ความดันที่ตัวกดของเครื่องมือวัด 22 kPa \pm 5 kPa ที่ตำแหน่งตามรูปที่ 2 คือ ที่ตำแหน่ง 13 mm \pm 3 mm จากปลายนิ้วกลาง และที่ตำแหน่งกึ่งกลางฝ้ามือ โดยประมาณ ให้รายงานความหนาชั้นเดียวของถุงมือซึ่ง เป็นค่าครึ่งหนึ่งของความหนา 2 ชั้น ที่วัดได้ โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ 1

หากตรวจพินิจแล้วพบจุดที่มีเนื้อบางให้วัดความหนาชั้นเดียวที่บริเวณนั้น ความหนาที่บริเวณผิวเรียบและผิวไม่เรียบของถุงมือชั้นเดียวที่วัดตามวิธีในข้อนี้ต้องไม่น้อยกว่า 0.08 mm และ 0.11 mm ตามลำดับ ความหนาของขอบถุงมือไม่ควรเกิน 2.50 mm ให้ใช้วิธีวัดตามที่กำหนดใน ISO 23529

W คือ ความกว้าง

l คือ ความยาว

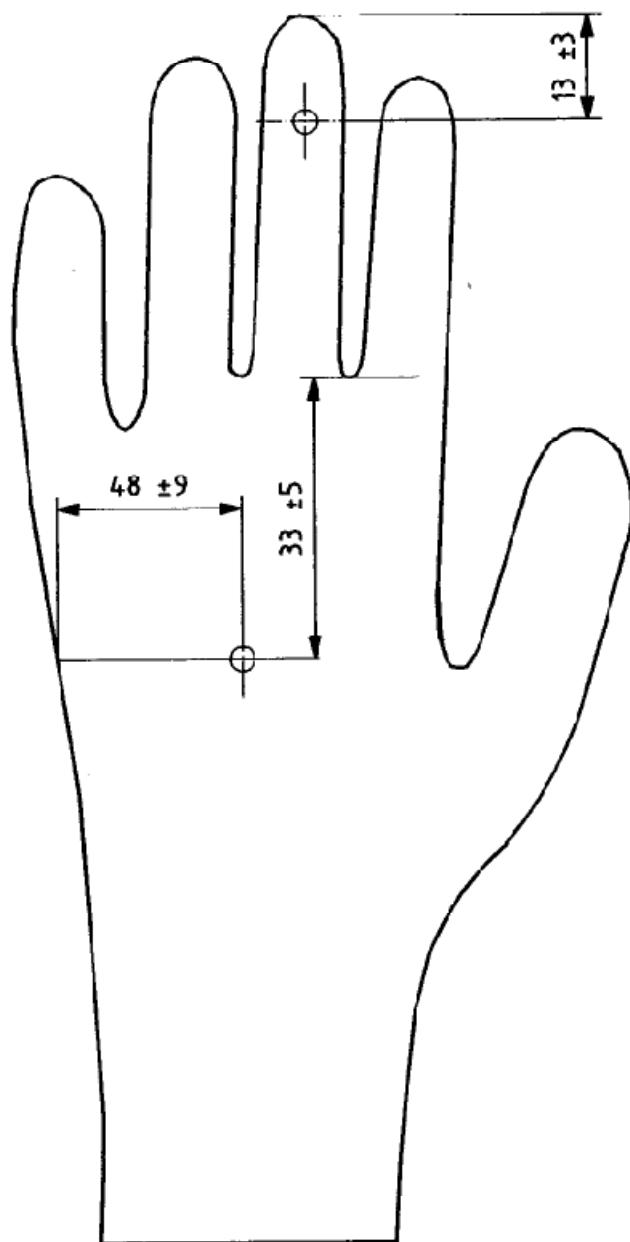
รูปที่ 1 ตำแหน่งที่วัดความกว้าง และความยาวของถุงมือ
(ข้อ 6.1)

มอก.1056 เล่ม 1-2556

ISO 11193 – 1 : 2008

Amendment 1 (2012)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

หมายเหตุ ระยะ $48 \text{ mm} \pm 9 \text{ mm}$ คือ กึ่งกลางฝ้ามือ โดยประมาณสำหรับถุงมือขนาดต่าง ๆ กัน

รูปที่ 2 ตำแหน่งที่วัดความหนาของถุงมือ
(ข้อ 6.1)

ตารางที่ 2 มิติ และเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน
(ข้อ 6.1)

รหัสขนาด	ความกว้างที่สอดคล้องกับ รหัสขนาด (มิติ W ตามรูปที่ 1) mm	ขนาด	ความกว้างที่สอดคล้องกับ ขนาด (มิติ W ตามรูปที่ 1) mm	ความยาว ต่ำสุด (มิติ L ตามรูปที่ 1) mm	ความหนา ต่ำสุด (ที่ตำแหน่งดังแสดง ในรูปที่ 2) mm	ความหนา สูงสุด (ที่กึ่งกลางฝ้าเมื่อ โดยประมาณ) mm
6 และ เล็กกว่า 6	≤ 82	เด็กพิเศษ (X-S)	≤ 80	220		
6 1/2	83 ± 5	เด็ก (S)	80 ± 10	220		
7	89 ± 5	กลาง (M)	95 ± 10	230	บริเวณผิวเรียบ: 0.08 บริเวณผิวไม่เรียบ: 0.11	บริเวณผิวเรียบ: 2.00 บริเวณผิวไม่เรียบ: 2.03
7 1/2	95 ± 5			230		
8	102 ± 6	ใหญ่ (L)	110 ± 10	230		
8 1/2	109 ± 6			230		
9 และ ใหญ่กว่า 9	≥ 110	ใหญ่พิเศษ (X-L)	≥ 110	230		

6.2 การรับซื้อน้ำ*

เมื่อทดสอบการรับซื้อน้ำตามภาคผนวก ก. แล้ว จำนวนตัวอย่างที่รับซื้อน้ำต้องไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดตามระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ 1

6.3 สมบัติการดึง

6.3.1 ทั่วไป

ให้ปฏิบัติตาม ISO 37 โดยใช้ชิ้นทดสอบรูปดัมบ์เบลล์แบบที่ 2 จำนวน 3 ชิ้น จากฝ่ามือ หรือหลังมือของถุงมือเดลล์ข้างแล้วรายงานค่ามัธยฐาน (median value)

6.3.2 แรงดึงเมื่อขาดและความยึดเมื่อขาดก่อนบ่อมเร่ง

เมื่อทดสอบตาม ISO 37 โดยใช้ชิ้นทดสอบรูปดัมบ์เบลล์แบบที่ 2 ค่าแรงดึงเมื่อขาดและความยึดเมื่อขาดต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 3 โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ 1

6.3.3 แรงดึงเมื่อขาดและความยึดเมื่อขาดหลังบ่อมเร่ง

การบ่อมเร่งให้ปฏิบัติตามวิธีที่ระบุใน ISO 188 อาจเตรียมชิ้นทดสอบโดยบ่อมถุงมือที่อุณหภูมิ $70^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา $168\text{ h} \pm 2\text{ h}$ แล้วจึงตัดชิ้นทดสอบจากถุงมือที่บ่อมแล้วนี้ หรืออาจตัดชิ้นทดสอบจากถุงมือที่ยังไม่บ่อม นำชิ้นทดสอบนี้ไปบ่อมที่อุณหภูมิ $70^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา $168\text{ h} \pm 2\text{ h}$ การทดสอบการดึงให้เป็นไปตามที่ระบุในข้อ 6.3.2 ผลการทดสอบต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 3 โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ 1

ตารางที่ 3 สมบัติการดึง

(ข้อ 6.3.2 และข้อ 6.3.3)

สมบัติ	หน่วย	เกณฑ์ที่กำหนด	
		ถุงมือประเภท 1	ถุงมือประเภท 2
แรงดึงเมื่อขาด ก่อนบ่อมเร่ง ต่ำสุด	N	7.0	7.0
ความยึดเมื่อขาด ก่อนบ่อมเร่ง ต่ำสุด	%	650	500
แรงดึงเมื่อขาด หลังบ่อมเร่ง ต่ำสุด	N	6.0	6.0
ความยึดเมื่อขาด หลังบ่อมเร่ง ต่ำสุด	%	500	400

การทดสอบต้องทำภายในระยะเวลา 2 เดือน นับจากวันที่ผู้ซื้อได้รับถุงมือ สำหรับถุงมือที่ทำงานนานกว่า 3 เดือน หรือกรณีที่ไม่ทราบวันที่ทำ สมบัติการดึงต้องเป็นไปตามค่า “หลังบ่อมเร่ง” ในตารางที่ 3 เท่านั้น

6.4 การทำให้ปราศจากเชื้อ

ถ้าเป็นถุงมือที่ผ่านการทำให้ปราศจากเชื้อ ให้ระบุกรรมวิธีทำให้ปราศจากเชื้อด้วยเมื่อมีการร้องขอ

7. การบรรจุ

ถ้าเป็นถุงมือที่ผ่านการทำให้ปราศจากเชื้อ ให้บรรจุถุงมือแต่ละชิ้นในแต่ละภาชนะบรรจุ หรือบรรจุถุงมือเป็นคู่ในภาชนะบรรจุเดียวกัน

8. เครื่องหมายและฉลาก

8.1 ทั่วไป

เครื่องหมายและฉลากให้เป็นไปตาม มอก. 1056 หรืออาจใช้สัญลักษณ์ตามที่กำหนดใน ISO 15223 ร่วมกับข้อความดังต่อไปนี้

ภาษาที่ใช้ในการแสดงเครื่องหมายและฉลาก ต้องเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้เกี่ยวข้อง

8.2 ภาชนะบรรจุแต่ละหน่วย

8.2.1 ภาชนะบรรจุปราศจากเชื้อ

ที่ภาชนะบรรจุถุงมือแต่ละชิ้นหรือคู่ ต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้ชัดเจน

(ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ทำ หรือผู้จัดจำหน่าย

(ข) วัสดุที่ใช้

(ค) คำว่า “พิวไม่เรียบ” หรือ “พิวเรียบ” “มีแป้ง” หรือ “ไม่มีแป้ง” หรือคำที่เหมาะสมที่มีความหมายตรงกัน

(ง) ขนาด

(จ) ในกรณีที่ถุงมีน้ำน้ำใช้ผงแป้งเคลือบผิว ต้องมีคำเตือน ให้ขัดผงแป้งด้วยวิธีปลอกเชือก่อนใช้

(ก) รหัสรุ่นที่ทำ

(ช) คำว่า “วันที่ทำ” หรือคำอื่นที่มีความหมายตรงกัน และเดือนปีที่ทำ โดยปีแสดงเป็นตัวเลข 4 หลัก

(ช) ข้อความ “จะสิ้นสภาพปราศจากเชื้อถ้าภาชนะบรรจุถูกเปิดหรือนิ่กขาด”

(ณ) คำว่า “ใช้ได้ครั้งเดียว” หรือคำอื่นที่มีความหมายตรงกัน

(ญ) คำว่า “ถุงมีสำหรับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์”

(ฎ) สำหรับถุงมือประเภท 1 ให้ระบุข้อความ “ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากน้ำยางธรรมชาติ อาจทำให้เกิดอาการแพ้” หรือข้อความอื่นที่มีความหมายตรงกัน

8.2.2 ภาษาบนบรรจุไม่ผ่านการทำให้ปราศจากเชื้อ

ที่ภาษาบนบรรจุ ต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้ชัดเจน

- (ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ทำ หรือผู้จัดจำหน่าย
- (ข) วัสดุที่ใช้
- (ค) คำว่า “ผิวไม่เรียบ” หรือ “ผิวเรียบ” “มีเปล่ง” หรือ “ไม่มีเปล่ง” หรือคำที่หมายความสมที่มีความหมายตรงกัน
- (ง) ขนาด
- (จ) รหัสรุ่นที่ทำ
- (ฉ) คำว่า “ใช้ได้ครั้งเดียว” หรือคำอื่นที่มีความหมายตรงกัน
- (ช) ข้อความ “ไม่ปราศจากเชื้อ”
- (ช) คำว่า “ถุงมือสำหรับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์”
- (ณ) คำว่า “วันที่ทำ” หรือคำอื่นที่มีความหมายตรงกัน และเดือนปีที่ทำ โดยปีแสดงเป็นตัวเลข 4 หลัก
- (ญ) สำหรับถุงมือประเภท 1 ให้ระบุข้อความ “ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากน้ำยาฆ่าเชื้อรูด” อาจทำให้เกิดอาการแพ้” หรือข้อความอื่นที่มีความหมายตรงกัน

8.3 ภาษาบนบรรจุรวม

ภาษาบนบรรจุรวมจะบรรจุถุงมือขนาดเดียวกันหลายหน่วยภาษาบนบรรจุตามจำนวนที่กำหนดไว้เพื่อความปลอดภัยในการขนส่ง และการเก็บรักษา ภาษาบนบรรจุรวมต้องแสดงข้อความตามข้อ 8.2.1 หรือข้อ 8.2.2 พร้อมด้วยจำนวนถุงมือ โดยเพิ่มคำแนะนำในการเก็บรักษาด้วย

ภาคผนวก ก.

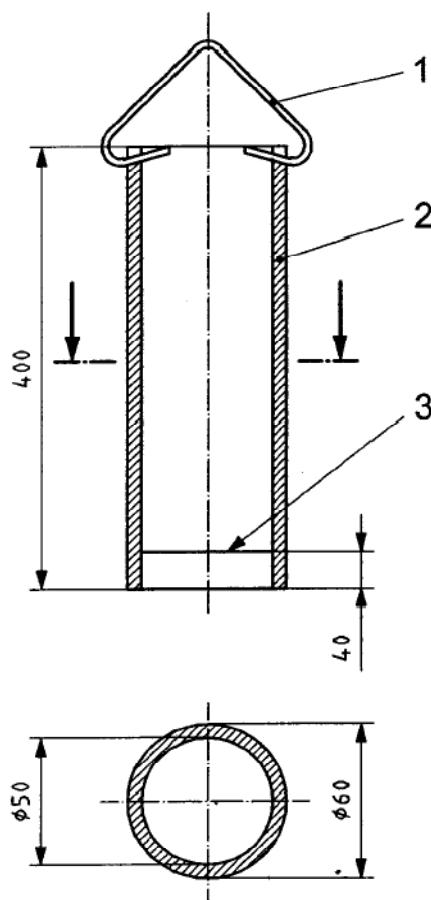
(วิธีการทดสอบ)
การทดสอบการรั่วซึมน้ำ

ก.1 เครื่องมือ

ก.1.1 ท่อแม่นเครลกลมมีเส้นผ่าศูนย์กลางภายนอกไม่น้อยกว่า 60 mm มีความยาวเพียงพอสำหรับให้ถุงมือส่วนและบรรจุน้ำ $1\,000\text{ cm}^3$ ตัวอย่างท่อแม่นเครลดังรูปที่ ก.1

หมายเหตุ การใช้ท่อแม่นเครลชนิดโปรดังใจจะเหมาะสมกว่า

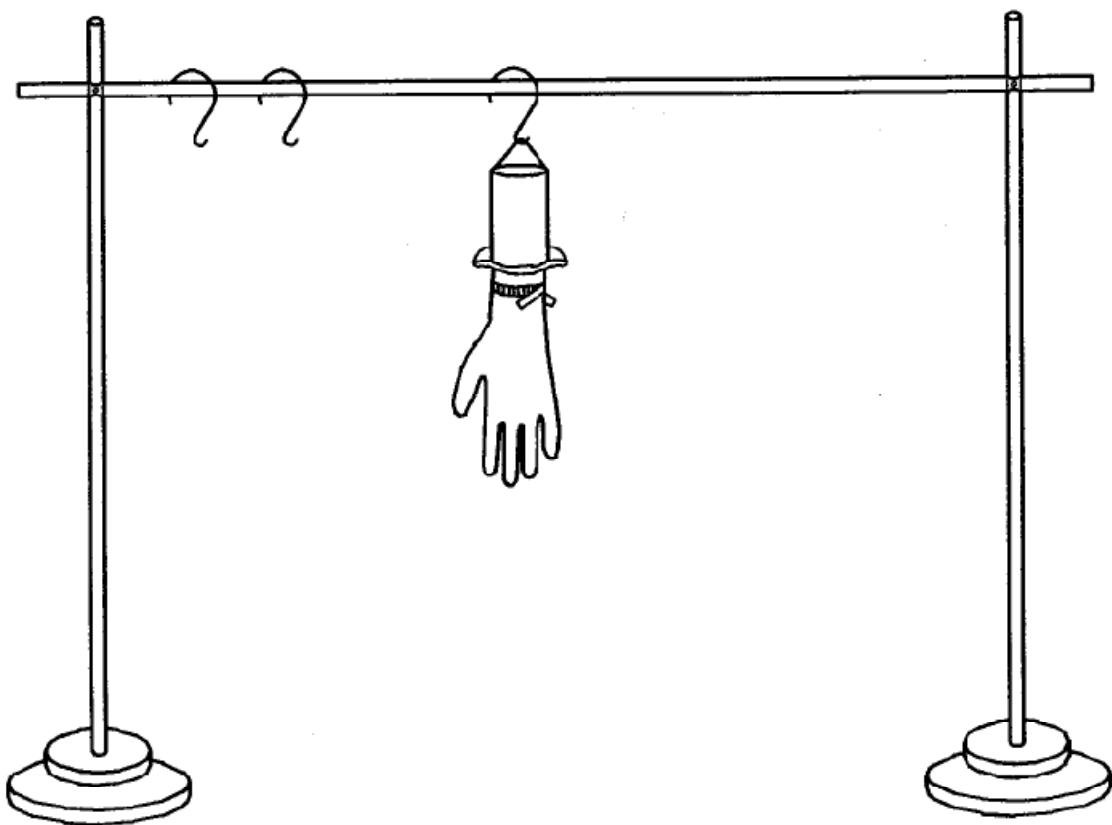
หน่วยเป็นมิลลิเมตร

- 1 คือ ตะขอบาบวน
- 2 คือ ท่อแม่นเครล
- 3 คือ เครื่องหมายที่ผิวด้านใน

รูปที่ ก.1 ท่อแม่นเครล
(ข้อ ก.1.1)

ก.1.2 อุปกรณ์ใช้เบวน สำหรับเบวนท่อแมนเดรลที่สามารถมีอະบระบุน้ำแล้วในแนวตั้ง ดังรูปที่ ก.2

รูปที่ ก.2 อุปกรณ์ใช้เบวน
(ข้อ ก.1.2)

ก.1.3 กระบวนการ ความจุไม่น้อยกว่า $1\,000\text{ cm}^3$ หรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถจ่ายน้ำได้ครั้งละ $1\,000\text{ cm}^3$

ก.2 วิธีทดสอบ

สามารถมีตัวอย่างกับท่อแมนเดรลแล้วชี้ด้วยอุปกรณ์ที่เหมาะสม เช่น วงแหวน (O-ring) โดยไม่ให้ขอบของถุง มีอัตราสูงกว่าปลายท่อแมนเดรลเกิน 40 mm

เติมน้ำที่มีอุณหภูมิไม่เกิน 36°C ปริมาตร $1\,000\text{ cm}^3 \pm 50\text{ cm}^3$ ลงในท่อแมนเดรล เช็คน้ำที่กระเซ็นเปียกบนถุง มีอัตราสูงกว่า 40 mm จากขอบถุงมือให้ยกถุงมือขึ้นเพื่อให้แนใจว่าทุกส่วนของถุงมือ ได้รับการทดสอบ ยกเว้นส่วน 40 mm จากขอบถุงมือ ตรวจพินิจทันทีว่ามีน้ำรั่วซึมออกจากถุงมือตัวอย่างหรือไม่ ถ้าไม่มีการรั่วซึม ให้เบวนไว้ 2 min ถึง 4 min นับจากเท้น้ำลงในถุงมือ ตรวจพินิจการรั่วซึมนำอีกรั้งหนึ่ง รอ รั่วซึมในระยะเวลา 40 mm จากขอบถุงมือไม่ถือเป็นข้อบกพร่อง อาจเติมสีที่ละลายน้ำได้ลงในน้ำเพื่อให้สังเกตการ รั่วซึมได้ชัดเจน